

ДО БАКАЛИНА МЕЛЕНТИЙД., КОЙТО ПИТА КАКВО ОЗНАЧАВА „ВЕЧНА ПАМЕТ“

Измъчва те това, че не ти е ясно значението на тези думи, които толкова пъти си слушал и сам си изговарял над покойници. Добре правиш, че питаш. Колкото по-добре човек опознава нашата древна и добра православна вяра, толкова повече я обиква. „Вечна памет“ означава вечен помен. Веднъж чух някой да казва над един покойник: „вечна ти памет на тази земя“. Учудих се на това грешно тълкуване на нашата вяра. Може ли да има нещо вечно тук, на земята, където всичко е мимолетно и преходно? Наистина, когато пожелаваме на покойника да бъде споменаван вечно на този вят, който и сам се приближава към своя край, ние му желаем нещо съвсем нищожно. Дори ако някой бъде споменаван на земята до края на времето, каква полза за него от това, ако бъде забравен на небесата?

Правилно е да се мисли, че ние пожелаваме на покойника името му да бъде споменавано във вечността, във вечния живот и в Царството Божие, това именно е смисълът на думите „вечна памет“.

Веднъж Христовите ученици се похвалили на своя Учител, казвайки: *Господи, в Твое име и бесовете се покоряват на²*. А Господ им отговорил: *не се радвайте, че духовете ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са написани на небесата*, т.е. на това, че ги познават, помнят и споменават в Небесното царство на светлината и живота.

В Светото Писание често се казва, че имената на праведниците ще бъдат записани в Книгата на живота, а имената на грешниците ще бъдат изличени и забравени. От притчата за богаташа и Лазар виждаме, че Господ изговаря Лазаровото име с пречистите Си уста, докато името на богаташа премълчава. Значи Лазар е влязъл в Царството Небесно и се е сдобил с вечен живот и вечен спомен, а грешният богаташ е изгубил и Царството, и живота, и името си.

В божественото учение името понякога се отъждествява с човека. На едно място в Откровението се казва: *от труса ще загинат седем хиляди имена човешки* (Откр. 11:13). Под трус трябва да се разбират великите изкушения, на които седемте хиляди са се поддали, отпаднали от Христос и изгубили душите си. Погинали са не само телата им - това е маловажно - но и душите и имената им. Имената им са били изгубени във вечността и заличени от Книгата на живота.

Който желае безсмъртно споменаване във вечността, желае евангелско благо. А който желае безсмъртно име на земята, желае суетно нещо. Знай, че мнозина, които тихо и незабелязано са преминали този живот, са придобили безсмъртно име на онзи свят, над всяка смърт и промяна. Размишлявай за това, брате Мелентий, и Бог ще ти открие много други неща. А когато чуеш за моята смърт, кажи в молитва: „Вечна му памет!“

Мир на теб и здраве от Господа!